

Komentarze do czytań Liturgii Słowa

II niedziela wielkanocna

Dz 5,12-16; Ps 118; Ap 1,9-11a.12-13.17-19; J 20,19-31

Zmartwychwstały Jezus objawia swą moc. Przychodzi do uczniów mimo zamkniętych drzwi, działa cuda przez Apostołów, objawia się w cudowny sposób świętemu Janowi. A jednak mówi: „błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.” Z całą pewnością potrzeba nam znaków, byśmy mogli rozpoznać wśród nas Bożą obecność. Jednak czy potrafimy uwierzyć również wtedy, gdy znak nie pojawia się wtedy, gdy go oczekujemy? Czy nasza wiara potrafi wyjść poza to, co widzialne i namacalne?

III niedziela wielkanocna

Dz 5,27b-32.40b-41; Ps 30; Ap 5,11-14; J 21,1-19

„Czy miłujesz mnie więcej, aniżeli ci?” Dziś Jezus zadaje to pytanie każdemu z nas. Pyta nas o gotowość do wyrzeczenia i ofiary. O gotowość do przyjęcia cierpienia. On chce byśmy głosili światu Dobrą Nowinę. Zawsze. Wtedy, gdy ludzie przyjmą nas otwarcie i radośnie, ale również wtedy, gdy zostaniemy odrzuceni. Czy znajdziemy w sobie radość wynikającą z tego, „że staliśmy się godni cierpieć dla imienia Pana”?

IV niedziela wielkanocna

Dz 13,14.43-52; Ps 100; Ap 7,9.14b-17; J 10,27-30

Pan każdego z nas chce nazwać swoją owcą, chce nas przywołać i ofiarować nam życie wieczne. Czy jednak my naprawdę pragniemy znaleźć się w gronie zbawionych? Czy oplukaliśmy swoje szaty we Krwi Baranka, czy też szukamy wpływowych ludzi, by utrzymać się przy swoich racjach? Jezus chce nas prowadzić, tak jak On chce, nie zawsze znanymi ścieżkami. Obyśmy umieli Mu na to pozwolić.

V niedziela wielkanocna

Dz 14,21-27; Ps 145; Ap 21,1-5a; J 13,31-33a.34.35

Bóg z nami - taki jest Pan. Stał się obecny w naszym życiu, zamieszkał w nim. Teraz chce, by Jego życie było w nas widoczne, byśmy nawzajem mogli stać się dla siebie umocnieniem. Jako znak naszej przynależności do Niego wybrał miłość, którą będziemy obdarzać się we wspólnocie wierzących i w świecie. Czy nasze życie jest już dziś pełne miłości i świadczy o tym, że należymy do Chrystusa?

VI niedziela wielkanocna

Dz 15,1-2.22-29; Ps 67; Ap 21,10-14.22-23; J 14,23-29

Pan ukazuje nam swoje pogodne oblicze i nie nakłada na nas większych ciężarów, niż jest to konieczne. Jeśli w naszym sercu mieszka miłość do Boga, zachowanie Jego nauki nie jest dla nas zbyt trudne. Naszym życiem kieruje wtedy Duch Święty, którego zostawił nam Jezus, a serce czeka na spełnienie obietnicy - zamieszkanie z Panem w Mieście Świętym, gdzie wszystkie pokolenia Starego i Nowego Testamentu, będą oddawać cześć i chwałę Bogu, który jest naszym jedynym Światłem.

Wniebowstąpienie Pańskie

Dz 1,1-11; Ps 47; Ef 1,17-23; Łk 24,46-53

„W imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom”. Jezus jest dla nas Drogą i Bramą zbawienia. To Jego Bóg wywyższył, by stał się przyczyną naszego odkupienia. Stając się świadkami zmartwychwstania, zostaliśmy wezwani do tego, by głosić Dobrą Nowinę aż po krańce świata. Tylko wtedy z radością będziemy mogli oczekiwać powtórnego przyjścia Pana.

Zesłanie Ducha Świętego

Dz 2,1-11; Ps 104; 1 Kor 12,3b-7.12-13; J 20,19-23

Jezus dziś posyła do naszych serc Ducha Świętego. Ducha, który napełni nas pokojem oraz da moc i odwagę, by głosić wielkie dzieła Boże w języku każdego człowieka, który stanie na naszej drodze. Bóg, który dziś nas

posyła, daje nam swego Ducha, abyśmy w każdej posłudze dla Kościoła i świata byli umocnieni mocą z wysoka.
Czy jesteśmy gotowi, by napełnieni Duchem Świętym pójść tam, gdzie dziś posyła nas Pan?

opr. Joanna Hażak